

ger af lodsejere ved enkelte offentlige vandløb har under henvisning til den ændrede benyttelse af vandløbene, der i forbindelse med den almindelige prisstigning har medført, at oprensningssudgiften i dag er ca. 14 gange så stor som i 1932, og til landbrugserhvervets ændrede økonomiske forhold og vanskeligheder ved at skaffe den fornødne arbejdskraft ønsket de offentlige vandløbs vedligeholdelse varetaget og betalt af det offentlige på samme måde som de offentlige vejes.

Regeringen har fundet det rimeligt at imødekomme dette ønske og har udarbejdet nærværende lovforslag med teknisk bistand af vandløbsrådet.

I lovforslaget er medtaget enkelte andre forslag om ændringer i vandløbsloven, men herom henvises til nedenstående bemærkninger til de enkelte forslag.

Til nr. 1 og 2.

Efter den nugældende lovs § 5, stk. 2, må spildevand fra ensilagebeholdere ikke udledes i vandløbene eller havet på en sådan måde, at der sker en væsentlig forurening. Bestemmelsen om, at der skal være sket en „væsentlig“ forurening, har gjort reglen uklar og uanvendelig i praksis; da endvidere ajles indhold af ammoniak er en meget stærk gift for fisk, foreslås det at afløb fra ensilagebeholdere og ajlebeholdere henføres under det absolutte forbud i § 5, stk. 1. Samtidig har man under hensyn til den enorme udvikling, der har fundet sted efter vandløbslovens ikrafttræden, foreslået at man under det absolutte forbud medtager midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og skadedyr samt midler til regulering af plantevækst i denne forbudsbestemmelse som følge af, at den betydelige anvendelse af giftige plantebeskyttelses-, ukrudtbekæmpelses- og tvangsmodningsmidler medfører fare for vandløbenes anvendelse til kreaturvanding og for deres fiskebestand. Endvidere kendes flere tilfælde, i hvilke vanding med vand fra vandløb, indeholdende små mængder plantehormon har forvoldt skade på drivhuskulturer. Bestemmelsen omfatter som hidtil ikke det f. eks. under regnskyl forekommende afløb fra møddingpladser, som i stedet omfattes af § 5, stk. 2.

Til nr. 3-5.

Hvor vedligeholdelsen efter det offentliges overtagelse af udgifterne udføres med maskiner, er det hensigtsmæssigt for at sikre en praktisk tilrettelæggelse af arbejdet at give kommunerne adgang til at fastsætte de nærmere bestemmelser om vedligeholdelsesarbejders udførelse, herunder visse

grænser for, hvornår oprensning kan forlanges foretaget.

Til nr. 6-10.

Ændringerne i § 22 er redaktionelle og er en følge af forslagene nedenfor til §§ 35 og 36.

Til nr. 11-19.

Som anført i de indledende bemærkninger, påhviler vedligeholdelsen af vandløbene i følge gældende bestemmelser normalt de i den landbrugsmæssige afvanding interesserede, og muligheden for administrativt at beslutte at afholde vedligeholdelsesudgifterne af kommunekassen efter § 36, stk. 1, har praktisk taget ikke været udnyttet. For at befri landbruget for de vedligeholdelsesudgifter, som det ikke længere kan anses for naturligt alene at pålægge landbruget, findes det nødvendigt at ændre lovbestemmelsen, så vedligeholdelsen ikke blot varetages af amts-, by- og sognekommunerne, men også betales af disse, dog med adgang til refusion efter forslagens §§ 36 a-e. Det har været overvejet, om de hidtil bidragspligtige skulle betale en vis aflønningssum eller vedblive at betale et efter særlige beregninger fastsat fast bidrag, men fra kommunernes side må man være interesseret i at undgå den betydelige administration, der vil være forbundet med sådanne ordninger.

Den nugældende § 35 indeholder i stk. 2 en bestemmelse om, at bredejerner — normalt uden erstatning — er pligtige at modtage og sprede fyld og grøde m. v., som fremkommer ved vandløbenes vedligeholdelse. Denne regel står naturligt i forbindelse med lodsejernes pligt til at vedligeholde vandløbene, og en ændring må overvejes i forbindelse med vedligeholdelsespligtens overførelse til det offentlige. En i loven fastlagt almindelig løsning er næppe nødvendig, og det foreslås derfor ved ændringsforslag nr. 4 til § 12, stk. 1, pkt. d, overladt til kommunalbestyrelsen i regulativet at bestemme, om bortskaffelsen af det ved vedligeholdelsen fremkomne materiale skal ske som led i vedligeholdelsen. Erstatningskrav som følge af skader og særligt store ulemper i forbindelse med vedligeholdelsesarbejders udførelse foreslås i mangel af mindelig overenskomst afgjort af vandløbsretten.

§ 35, stk. 3 og 4, foreslås ophævet som fælles bestemmelser for offentlige og private vandløb, da der ved lovforslagets ophøjelse til lov vil komme til at gælde 2 forskellige sæt regler for henholdsvis offentlige og private vandløb. De særlige regler om klager over mangelfuld vedligeholdelse af private vandløb og om retsforholdet mellem ejer og bruger af en vedligeholdelsespligtig ejendom foreslås ved forslag nr. 21 flyttet til § 37, stk. 1.